

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 29-07-2020		
Prilog	Neposredno	Postor
Klasa: UP/II-034-02/20-01/276		
Ur. broj: 383-01/20-11		
Poslovni broj: UsII-230/20-5		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Wawa d.o.o. Zagrebačka 26, Samobor, kojeg zastupa Dominik Nizić, odvjetnik u Zagrebu, Savska cesta 41/XIII, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Vodnjana-Dignano, Trgovačka 2, Vodnjan, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 24. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/276, urbroj: 354-01/20-8 od 21. svibnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 3.235,00 kn.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke, odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana. Točkom 2. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

Tužitelj tužbom osporava rješenje tuženika i u bitnome ističe da je naručitelj u žalbenom postupku potvrdio da nije donio rebalans proračuna. Smatra da u situaciji kada predstavničko tijelo nije donijelo odluku o rebalansu proračuna, a postupak javne nabave je poništen zbog nedostataka financijskih sredstava, tada postupanje naručitelja nije transparentno, a odluka o poništenju postupka javne nabave je arbitrarna i dovodi do pravne nesigurnosti. Navodi da je u žalbi upirao da je predmetna nabava zbog činjenice da je sa 85% financirana iz EU fondova od iznimne pomoći gospodarstvu, da je Vlada RH donijela dva paketa mjera za pomoć gospodarstvu, među kojima su i mjere Ministarstva regionalnog razvoja i fondova Europske unije u kojima se navodi da je Vlada RH odlučila da EU projekti, dakle, i predmetna nabava, idu dalje i neće se obustavljati. Ističe kako tuženik navodi da je predmetna odluka Vlade RH donesena nakon odluke o poništenju, međutim, činjenica da je naručitelj donio odluku suprotnu odluci Vlade RH, govori o tome da je odluka o poništenju nezakonita. Navodi da je naručitelj poništio postupak javne nabave pozivajući se na odluku Ministarstva zdravstva o proglašenju epidemijske bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-Cov-2 na području Republike Hrvatske. Smatra da nije prihvatljivo sa stajališta pravne sigurnosti i jednakosti pred zakonom da se u cijelosti prihvaćaju odluke Vlade RH koje idu u prilog naručitelju da poništi postupak javne nabave, a da se u cijelosti ponište

odluke Vlade RH koje idu u prilog tvrdnjama tužitelja da nisu ispunjeni zakonski uvjeti za poništenje postupka javne nabave. Nadalje ističe, da je naručitelj 10. lipnja 2020., nakon poništenja predmetnog postupka s Ministarstvom regionalnog razvoja i fondova EU potpisao Ugovor o sufinanciranju projekta „Revitalizacija građevinskog sklopa Torcio“ kojim će se opremiti zapuštena stara uljara oko koje će se razvijati priča o Gradu Vodnjanu kao gradu maslinovog ulja. Smatra da opremanje stare uljare ne može predstavljati nužnost za redovito poslovanje grada, a činjenica da je postupak nabave električnog turističkog vlaka poništen uz navedeno obrazloženje govori o nejasnim kriterijima koji za posljedicu imaju netransparentno i arbitrarno postupanje. Navodi da se na okolnost netransparentnosti postupanja naručitelja u žalbenom postupku pozvao na javnu nabavu za predmet nabave Građevinskih i montažnih radova na uređenju gradskog parka u Vodnjanu koju naručitelj nije poništio, a radi se o projektu kojem je cilj postojeću zelenu zonu oplemeniti dječjim igralištem te da u projektnoj dokumentaciji nema govora o derutnim i dotrajanim napravama koje bi predstavljale opasnost za građane. Ističe kako naručitelj nije dokazao sukladno odredbi članka 403. stavka 3. ZJN 2016 da je navedena nabava od vitalne važnosti za funkcioniranje grada, a tuženik je, suprotno pravilima o dokazivanju u žalbenom postupku, u cijelosti prihvatio obrazloženje naručitelja. Tužitelj navodi da niti tri mjeseca od poništenja postupka nabave nije donese rebalans proračuna te da je iz svega navedenog vidljivo da nisu jasni kriteriji kojima se naručitelj vodio pa je prema mišljenju tužitelja naručitelj povrijedio načelo transparentnosti iz članka 4. ZJN 2016. Iz navedenih razloga predlaže da se poništi rješenje tuženika, odluka naručitelja je da mu naručitelj i tuženik naknade troškove postupka. Ujedno, predlaže da mu se naknade troškovi za sastav tužbe.

Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome ističe da je u konkretnom žalbenom postupku utvrdio da je naručitelj poništio predmetni postupak javne nabave iz razloga propisanih člankom 298. ZJN 2016 te da je u skladu s obvezom iz članka 303. stavka 3. ZJN 2016 razloge naveo u samoj odluci o poništenju. Također je, naručitelj, tijekom žalbenog postupka, u skladu s člankom 403. stavkom 3. ZJN 2016, dostavio dodatne dokaze kojim je dodatno potvrdio postojanje činjenica i okolnosti za poništenje predmetnog postupka javne nabave, odnosno njima je dodatno potvrdio zakonitost svoje odluke. Navod da je naručitelj jasno ukazao da je zbog aktualne situacije uzrokovane pandemijom koronavirusa došlo do značajnog smanjenja prihoda (punjenja) proračuna i to za 61,02%. Tuženik pojašnjava da je naručitelj sukladno propisima odgovoran za zakonito i pravilno planiranje i izvršavanje proračuna, a što čini, između ostalog i upravljajući rizicima. Smatra da poništenje postupka javne nabave radi nabave turističkog vlaka, u situaciji, kada naručitelj raspolaže sa 61,02% manje sredstava nego je to bilo predviđeno u trenutku pokretanja postupka, zasigurno predstavlja odgovorno upravljanje javnim financijama i smanjenje (uklanjanje) nepotrebnog rizika, s ciljem da se raspoloživa sredstva osiguraju za podmirivanje onih rashoda koji su neophodni za funkcioniranje korisnika tog proračuna (zdravstvene ustanove, škole, vrtići, socijalne ustanove i sl.). Smatra kako pitanje postojanja ili nepostojanja rebalansa proračuna kako i međusobni odnosi predstavničkog tijela i gradonačelnika kao izvršne vlasti, nisu od utjecaja na zakonitost postupka javne nabave koji se provodi po pravilima ZJN 2016 kao *lex specialis*. Iz istog razloga, ni činjenica, da se postupak javne nabave djelomično (su)financira sredstvima iz fondova EU nije odlučna za zakonitost poništenja postupka javne nabave jer kad bi se prihvatio stav tužitelja, to bi značilo da takvi postupci nikada ne bi mogli biti poništeni, što je neosnovano. Navodi kako članak 298. ZJN 2016 nema odredbu koja propisuje da razlozi za poništenje postupka javne nabave nisu primjenjivi i na te postupke, upravo suprotno, pravo naručitelja da poništi postupak javne nabave djelomično (su)financiran sredstvima iz fondova EU izričito je propisano člankom 171. Uredbe (EU,

Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. Uz navedeno, tuženik se poziva i na odluku Vlade RH koja je donesena nakon predmetne odluke naručitelja. Tuženik dodatno ističe da je naručitelju sufinancirana samo nabava vlakića, dok naručitelj nakon te nabave ima i daljnjih troškova koje samostalno snosi u potpunosti, a odnose se na izgradnju punionice, plaću vozača, izgradnju garaže i sl. Smatra da je potpuno irelevantno pozivanje tužitelja na postupanje naručitelja u drugim postupcima javne nabave te da tužitelj u biti dovodi u pitanje svrhovitost naručiteljeve odluke, a svrhovitost postupanja nije predmet kontrole. S tim u vezi pojašnjava da je u skladu s Direktivom 89/655/EEZ, hrvatski zakonodavac, opseg nadzora nad primjenom prava javne nabave ograničio na kontrolu zakonitosti naručiteljevih radnji i odluka, a ne i na njihovu svrhovitost. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Grad Vodnjan-Dignano, nije dostavila odgovor na tužbu.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužitelju je dostavljen odgovor tuženika na tužbu tužitelja.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Na temelju raspravljanja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavka 3. ZUS-a) tužbeni zahtjev tužitelja ocjenjuje se neosnovanim.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je naručitelj Gad Vodnjan-Dignano, objavio 31. siječnja 2020. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (EOJN RH) poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 20120/S 0F2-0003829, radi nabave električkog vlakića na solarni pogon u sklopu Projekta „SUTRA“. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s podkriterijima cijene 90% i jamstvenog roka za baterije 10% te su u postupku pristigle dvije ponude.

Nadalje proizlazi da je tijekom trajanja postupka pregleda i ocjena ponuda, naručitelj 31. ožujka 2020. donio Odluku o poništenju postupka javne nabave koja je objavljena 3. travnja 2020. Na navedenu odluku žalbu je izjavio tužitelj koju je tuženik osporenim rješenjem dobio kao neosnovanu.

Tužitelj i u tužbi navod da je naručitelj nezakonito poništio postupak javne nabave pozivajući se na odluku Ministarstva zdravstva o proglašenju epidemijske bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-Cov-2 od 11. ožujka 2020.

Odredbom članka 298. stavka 1. točke 1. ZJN 2016 propisano je da javni naručitelj obvezan poništiti postupak javne nabave ako postanu poznate okolnosti zbog kojih ne bi došlo pokretanja postupka, da su bile poznate prije.

Tuženik je tijekom žalbenog postupka utvrdio da činjenice na koje se poziva naručitelj u Odluci o poništenju postupka javne nabave predstavljaju razlog za poništenje postupka javne nabave. Pri tome je tuženik u osporenom rješenju obrazložio da Odluka o proglašenju epidemijske bolesti sama za sebe ne predstavlja razlog za poništenje postupka, međutim, cijeneći da novonastala situacija nesporno ugrožava ekonomske aktivnosti u društvu, uslijed čega je, i kod naručitelja došlo do smanjenja prihoda u referentnom razdoblju, odnosno neizvjesnost u realizaciji punjenja proračuna i aktivnosti, smatra da se radi o okolnostima koje su naručitelju uz svu dužnu pažnju naknadno postale poznate, a zbog kojih ne bi došlo do pokretanja postupka javne nabave da su bile poznate prije. Nadalje, iz osporenog rješenja proizlazi da je tuženik imao na umu da se predmet nabave financira iz sredstava EU, ali i iz sredstva naručitelja te je ocijenio da bi za naručitelja nastali ne samo troškovi predmetne nabave već i ostali troškovi koji su nužno vezani uz predmet nabave i koji bi u konačnici doveli do dodatnog financijskog opterećenja naručitelja.

Dakle, polazeći od navedenih okolnosti izazvanih epidemijom bolesti COVID-19 koje su nesporno dovele do promjena u cijelom društvu pa samim time i promjena u gospodarstvu, kojih nije pošteđena ni turistička djelatnost te pri tome ne dovodeći u pitanje pravo naručitelja da procjenjuje i planira svoje poslovne aktivnosti, kao i potencijalne rizike, i ovaj Sud je mišljenja da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za primjenu odredbe članka 298. stavka 1. točke 1. ZJN 2016, odnosno, da je naručitelj, a što je u konačnosti i predmet ocjene tuženika postupio po odredbi članka 303. stavka 3. točke 4. ZJN 2016, jer je naveo obrazložene razloge za poništenje postupka javne nabave. Slijedom svega navedenog ne mogu se ocijeniti osnovanim navodi tužitelja da su razlozi za poništenje postupka javne nabave netransparentni. Ujedno, valja napomenuti da nije pravno odlučno pozivanje tužitelja na mjere Vlade RH za pomoć gospodarstvu koje su donesene nakon odluke naručitelja o poništenju postupka javne nabave. Nadalje, ovaj Sud prihvaća navode tuženika kako pozivanje tužitelja na rebalans proračuna, kao i na druge postupke javne nabave nije odlučno u konkretnom slučaju jer se u svakom postupku javne nabave zasebno ocjenjuje zakonitost naručitelja.

Prema ocjeni ovoga Suda osporeno rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku pa ovaj Sud nije našao osnovanim navode tužitelja.

Slijedom odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude.

Tužitelj koji nije uspio u sporu nema pravo na naknadu troškova spora sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a pa je taj zahtjev valjalo odbiti (točka II. izreke).

U Zagrebu 24. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić